

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

## زیارت اربعین

اربعین سید الشهدا علیه السلام مصادف با روز بیستم صفر است، شیخ طوسی در کتاب تهذیب و مصباح از حضرت اُحسن عسگری علیه السلام روایت کرده: نشانه های مؤمن پنج چیز است: پنجاهویک رکعت نماز گذاردن، که مراد هفده رکعت واجب و سی و چهار رکعت نافله [مستحب] در هر شب و روز است و زیارت اربعین و انگشتر به دست راست نمودن و پیشانی را در سجده بر خاک نهادن و بلند گفتن «بسم الله الرحمن الرحيم» کیفیت زیارت حضرت امام حسین علیه السلام در روز اربعین به دو صورت رسیده: اول: زیارتی است که شیخ در دو کتاب تهذیب و مصباح از صفوان جمال روایت کرده، که صفوان گفته: مولایم امام صادق علیه السلام درباره زیارت اربعین به من گفته: هنگامی که قسمت قابل توجهی از روز برآمده، بخوان:

السَّلَامُ عَلَى وَلِيِّ اللَّهِ وَ حَبِيبِهِ السَّلَامُ عَلَى خَلِيلِ اللَّهِ وَ نَجِيِّهِ السَّلَامُ عَلَى صَفِيِّ اللَّهِ وَ ابْنِ صَفِيِّهِ السَّلَامُ عَلَى الْحُسَيْنِ الْمَظْلُومِ الشَّهِيدِ السَّلَامُ عَلَى أَسِيرِ الْكُرْبَاتِ وَ قَتِيلِ الْعَبْرَاتِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُ أَنَّهُ وَلِيُّكَ وَ ابْنُ وَلِيِّكَ وَ صَفِيُّكَ وَ ابْنُ صَفِيِّكَ الْفَائِزُ بِكَرَامَتِكَ أَكْرَمَتُهُ بِالشَّهَادَةِ وَ حَبَوْتُهُ بِالسَّعَادَةِ وَ اجْتَنِبْتُهُ بِطِيبِ الْوَلَادَةِ وَ جَعَلْتَهُ سَيِّدًا مِنَ السَّادَةِ وَ قَائِدًا مِنَ الْقَادَةِ وَ ذَائِدًا مِنَ الذَّادَةِ وَ أَعْطَيْتَهُ مَوَارِيثَ الْأَنْبِيَاءِ وَ جَعَلْتَهُ حُجَّةً عَلَى خَلْقِكَ مِنَ الْأَوْصِيَاءِ فَأَعْذَرِ فِي الدُّعَاءِ وَ مَنِّحِ النِّصْحَ وَ بَذَلِ مَهْجَتَهُ فَيْكَ لَيْسْتَ تَنْقُذَ عِبَادَكَ مِنَ الْجَهَالَةِ وَ حَيْرَةِ الضَّلَالَةِ وَ قَدْ تَوَازَرَ عَلَيْهِ مِنْ غَرَّتِهِ الدُّنْيَا وَ بَاعَ حَظَّهُ بِالْأَرْدَلِ الْأَدْنَى وَ شَرَى آخِرَتَهُ بِالثَّمَنِ الْأَوْكَسِ وَ تَغَطَّرَسَ وَ تَرَدَّى فِي هَوَاهُ وَ أَسْخَطَكَ وَ أَسْخَطَ نَبِيَّكَ، [1](#)

وَ أَطَاعَ مِنْ عِبَادِكَ أَهْلَ الشَّقَاقِ وَ النَّفَاقِ وَ حَمَلَةَ الْأَوْزَارِ الْمُسْتَوْجِبِينَ النَّارَ [لِلنَّارِ] فَجَاهَدَهُمْ فَيْكَ صَابِرًا مُحْتَسِبًا حَتَّى سَفَكَ فِي طَاعَتِكَ دَمَهُ وَ اسْتَبِيحَ حَرِيمَهُ اللَّهُمَّ فَالْعَنَهُمْ لَعْنًا وَبَيًّا وَ عَذَّبْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ سَيِّدِ الْأَوْصِيَاءِ أَشْهَدُ أَنَّكَ أَمِينُ اللَّهِ وَ ابْنُ أَمِينِهِ عِشْتَ سَعِيدًا وَ مَضَيْتَ حَمِيدًا وَ مِتَّ فَقِيدًا مَظْلُومًا شَهِيدًا وَ أَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ مُنْجِزُ مَا وَعَدَكَ وَ مُهْلِكُ مَنْ خَذَلَكَ وَ مُعَذِّبُ مَنْ قَتَلَكَ وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ وَقَيْتَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَ جَاهَدْتَ فِي سَبِيلِهِ حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ فَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ قَتَلَكَ وَ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ ظَلَمَكَ وَ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً سَمِعَتْ بِذَلِكَ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُكَ أَنِّي وَلِيُّ مَنْ وَآلَاهُ وَ عَدُوٌّ لِمَنْ عَادَاهُ يَا بَيَّ أَنْتَ وَ أُمِّي يَا ابْنَ رَسُولِ  
 اللَّهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ كُنْتَ نُورًا فِي الْأَصْلَابِ الشَّامِخَةِ وَ الْأَرْحَامِ الْمُطَهَّرَةِ [الطَّاهِرَةِ] لَمْ  
 تُنَجِّسْكَ الْجَاهِلِيَّةُ بِأَنْجَاسِهَا وَ لَمْ تُلَيِّسْكَ الْمُدْلِهَمَاتُ مِنْ ثِيَابِهَا وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ مِنْ  
 دَعَائِمِ الدِّينِ وَ أَرْكَانِ الْمُسْلِمِينَ وَ مَعْقِلِ الْمُؤْمِنِينَ وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ الْإِمَامُ الْبَرُّ التَّقِيُّ  
 الرِّضِيُّ الزَّكِيُّ الْهَادِي الْمَهْدِي وَ أَشْهَدُ أَنَّ الْأَئِمَّةَ مِنْ وَلَدِكَ كَلِمَةُ التَّقْوَى وَ أَعْلَامُ الْهُدَى  
 وَ الْعُرْوَةُ الْوُثْقَى وَ الْحُجَّةُ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا وَ أَشْهَدُ أَنِّي بِكُمْ مُؤْمِنٌ وَ بِبَيَابِكُمْ مُوقِنٌ  
 بِشَرَائِعِ دِينِي وَ خَوَاتِيمِ عَمَلِي وَ قَلْبِي لِقَلْبِكُمْ سَلَامٌ وَ أَمْرِي لِأَمْرِكُمْ مُتَّبِعٌ وَ نَصْرَتِي لَكُمْ  
 مُعَدَّةٌ حَتَّى يَأْذَنَ اللَّهُ لَكُمْ فَمَعَكُمْ مَعَكُمْ لَا مَعَ عَدُوِّكُمْ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَ عَلَى  
 أَرْوَاحِكُمْ وَ أَجْسَادِكُمْ [أَجْسَامِكُمْ] وَ شَاهِدِكُمْ وَ غَائِبِكُمْ وَ ظَاهِرِكُمْ وَ بَاطِنِكُمْ آمِينَ رَبَّ  
 الْعَالَمِينَ. ۳

پس دو رکعت نماز می خوانسو به آنچه می خواهی دعا می کنی و برملگردی.  
 دوم: زیارتی است که از جابر روایت شده، و کیفیت آنچنان است که از عطا [ظاهرا  
 همان عطیه عوفی کوفی همسفر جابر در اربعین برای زیارت حضرت امام حسین  
 علیه السلام است] نقل شده: در روز بیستم ماه صفر با جابر بن عبد الله انصاری  
 بودم، چون به غاضریه رسیدیم در آب فرات غسل کرد، و پیراهن پاکیزه ای که با خود  
 داشت پوشیده، آنگاه به من گفت: آیا از بوی خوش چیزی با تو هست؟ ای  
 عطا؟ گفتم: سعد با من هست، قدری از آن گرفت و بر سر و بدن پاشید، و پابره‌نه روانه  
 شد، تا نزد سر مبارک امام حسین علیه السلام ایستاد، و سه مرتبه الله اکبر گفت. پس  
 افتاد و بیهوش شد، چون به هوش آمد شنیدم ملگفت: «السلام علیکم یا الاله...» که  
 درست همان زیارت نیمه رجب است که قبلان ذکر کردیم، و با آن جز در چند کلمه  
 تفاوت ندارد، که آن هم احتمالا ناشی از اختلاف نسخه هاست، چنانکه شیخ مرحوم  
 احتمال داده. در هر صورت اگر کسی بخواند آن را هم بخواند، به زیارت نیمه رجب  
 رجوع کند، و همان را بخواند.